

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

19. LEDNA 2020

Z obsahu:

Skrze Marii přišla na svět spása

Homilie papeže
Františka při mši svaté
o slavnosti Matky Boží,
Panny Marie,
1. ledna 2020, bazilika
sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Blahoslavení Pratuliňští mučedníci

Libor Rösner
- strana 4 -

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (12)

P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 6 -

Cesta k Bohu (1)

Sv. František Saleský
- strana 8 -

Matka

Evženie Ravasio (2)
- strana 10 -

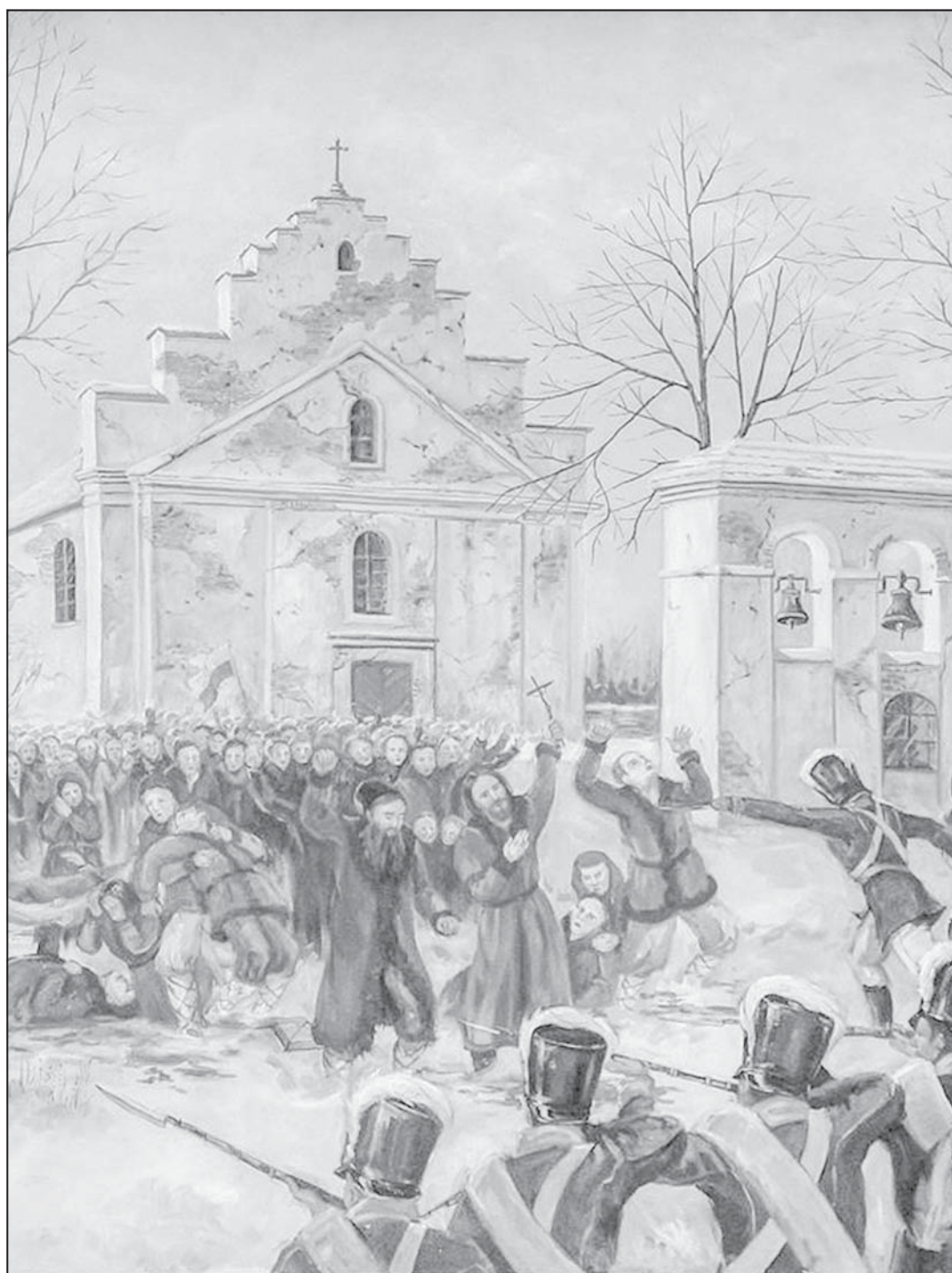
V Etiopii byla objevena 1700 let stará bazilika

- strana 12 -

Fabrice Hadjadj:

Ekologickou zátěží nejsou
děti, ale konzumismus

- strana 13 -

Mučednictví uniatů v lednu 1874 v drelowské farnosti

Cesta k Bohu (1)

Duše

Pozemské roky pospíchají, míjí nepozorovaně jeden za druhým. Hodiny ubíhají a s nimi ubíhá náš život. Když končí, končí také naše dny. Jak nesrovnatelná s naším časem je věčnost: její trvání je bez konce, její den nemá noc, její blaženost je beze změny!

Zde na zemi plynou roky. Měsíce se mění v týdny, z týdnů se stávají dny, z dnů hodiny, z hodin okamžiky a jenom okamžikem vládneme – ale ten také pomíjí, zatímco my si myslíme, že ho máme, a tak je celé naše bytí pomíjivé.

V tomto pomíjivém životě okamžiku je dobro doprovázeno zlem. K bohatství se váže starost, ke klidu námaha, k radosti bolest, ke zdraví nemoc. Všechno je pomícháno, dobré a zlé jsou vedle sebe a podmiňují proměnu různých osudů.

Ale právě toto nám musí být útěchou. Když naše duše pozoruje, že nic ji dokonale neuspokojuje, žádná věc na světě nemůže uspokojit její schopnost zachycení – když je uvnitř, má její rozum nekonečný pud poznávat stále více, její vůle má nenasytit žádost najít to dobré a obsáhnout je – musí pak bezděčně zvolat: „Ach, já nejsem stvořena pro tento svět, existuje nejvyšší dobro, na kterém jsem závislá, nekonečný Stvořitel, který vložil do mne tuto neklidnou žádost po pravdě, tuto nenasytit touhu po dobru! Toho musím tedy hledat, po něm toužit, abych se spojila s nekonečným dobrem, k němuž patřířím a jehož jsem vlastnictvím.“

Takový je náš vztah k Bohu. Nepomyslím nikdy na věčnost, aniž bych přitom nepociťoval velikou útěchu. Protože si říkám: Jak by mohla moje duše pochopit myšlenku nekonečnosti, když mezi oběma není žádný vztah? A když cítím, jak moje srdce sleduje myšlenku na věčnost, stupňuje se moje radost, že to ani nemohu vyjádřit. Protože jsem si jistý, že opravdová touha přirozenosti nemůže být zaměřena k nedosažitelnému. Tak mohu mít tedy důvěru, že toho skutečně dosáhnu. Nikdy by nekonečná Boží dobrota nemohla stvořit duši se založením, aby myslela a toužila po věčnosti, kdyby jí nechtěl poskytnout také prostředky, aby jí dosáhla.

Ó, jak brzy budeme na věčnosti! Pak uvidíme, jak málo záleží na všem pozemském a jak málo záleží na tom, jestli věci jdou podle našeho přání nebo ne.

Když jsme byli ještě malými dětmi, s jakým zaujetím jsme snášeli kameny, dřevo a hlinu, abychom postavili domečky a chatrče! A kdyby je někdo zničil, plakali bychom nad tím. Teď víme velmi dobře, že na celé této dětské hře vůbec nezáleželo. Tak tomu bude s námi na věčnosti. Tam poznáme, že všechna naše úsilí na světě nebyla ničím než hrou dospělých dětí!

*Život je krátký,
ale přece má nekonečnou hodnotu.*

*Neboť v sobě skrývá
klíč věčnosti.*

*Blahoslavený je ten člověk,
který rozumí smyslu této pravdy.*

Ale abychom neztratili veškerou starost o pozemské konání: Bůh nám je dal pro naši zkoušku.

Ale co bychom měli odložit, je přimíchávání prudkosti a žáru v těchto starostech. Hrajme jenom svoji hru, protože jenom jednou jsme dětmi. Ale přijde-li někdo a zboří náš domeček a zkrříží naše plány, nedělejme si z toho mnoho starostí – a přijde-li náš večer, kdy máme odejít v pokoji, nechte jej klidně přijít: přijdeme do domu Otcova.

Obstarávej tedy svoje podnikání s věrností, ale buď přesvědčen, že neexistuje žádný tak důležitý podnik jako spása tvoji duše!

Velká duše zaměřuje svoje nejlepší přemýšlení a snažení k věčnosti. Sama je věčná, dává pozor na to, co není věčné, a utíká rychle pryč od pohrávání – od rozkoši pomíjejícího světa – upíná svůj pohled na nezměrné nepomíjející statky, na věčný život.

Život je krátký, ale přece má nekonečnou hodnotu. Neboť v sobě skrývá klíč věčnosti. Blahoslavený je ten člověk, který rozumí smyslu této pravdy.

Proto nechej svoji duši jásat ve svatém plesání! Protože hle, Bůh ti dal ve své lásce

ce nejenom touhu přeměnit svůj smrtelný život v nesmrtelnost, nýbrž ti dal také prostředky na cestu k nesmrtelnosti, které svým působením mají význam pro věčnost. Stálou útěchou ti má být to, že na tebe čeká blažená věčnost, že jsi povolán ke Kristu, stát se dítětem Pána Ježíše Krista, znovu se narodit z jeho krve! Toto je opravdu důvod naší důvěry a našeho oslavení, že božský Spasitel zemřel za nás.

Bůh

Člověk je dokonalost vesmíru, duch je dokonalost člověka, láska je dokonalost Lásky. Tak je láska Boží cílem, dokonalostí a největší krásou vesmíru.

Bůh je duch, nad naše chápání nekonečně vznešený. Všudypřítomný, ale neuchopitelný. Vše pronikající, jako duše proniká tělo, ale přesto neviditelný. Neodvážuji se tím říci, co Bůh je, ale chci tím spíše dát na srozuměnou, že to nemohu říci a že jsem úplně nic proti této nezměrné lásce, kterou v nejhlubší pokře uctívám.

O Bohu a náboženských věcech se nemá mluvit jenom tak, nýbrž jedině s největší úctou.

Když člověk začne s určitou pozorností myslet na božství, pociťuje v srdci sladké pohnutí, které podává svědectví, že Bůh je opravdu Bohem lidského srdce, a nikde duch nepociťuje tak hlubokou radost jako v myšlenkách na božství. Sotvaže nějaká náhoda vystraší naše srdce, utíká se ihned k Bohu, jako by chtělo říci: Když je se mnou všechno špatné, Ty jsi moje dobro, můj Bože! Toto vnitřní uklidnění a tato přirozená důvěra tím, že se lidské srdce přikloní k Bohu, přichází jistě jenom od přirozené důvěry, když se lidské srdce přivine k Bohu, přichází, mohlo by se říci z příbuznosti, která naši duši spojuje s Bohem. Je to příbuznost vroucí, ale skrytá. Je to příbuznost, kterou každý zná, ale jenom málokdo jí rozumí.

Protože naše lidská přirozenost ztratila původní přímou a svatost a hříchem byla znetvořena – tato svatá vlastnost a přichylnost k Boží lásce nám přes to všechno zůstala jako přirozené světlo, čímž poznáváme, že jeho nejvyšší dobrota je nade vše hodná lásky.

Začínající láska si přeje Boha a hledá ho. Litující ho hledá a nachází ho. Dokonalá láska ho objímá a nalézá.

Jestliže máme v srdci opravdu svatou touhu, dospějeme vpravdě k lásce. Protože velký Přítel našeho srdce nám vkládá do duše touhu, aby zrodila lásku, tak jako se strom odívá do květů, aby uzrály chutné plody.

Musíme ho stále hledat, neboť On ve své laskavosti musí být stále milován.

Láska hledá, co už našla, ne aby to udržela, nýbrž aby to držela stále vroucněji.

Pokud my upřímně po Bohu toužíme, jsme klidní. Jestli umřeme, nebo všechno zahyne, co na tom záleží, jenom když to jedno milujeme. Noci jsou světlejší než den, když je Bůh v našem srdci, a dny se stávají noci, když tu není. Všechno, co není Bůh, není nic.

Nic ale nemůže stačit tomu, kterému Bůh nestačí.

Ó Ty božský příteli mojí duše, kdy dojde žár mé lásky ve vroucnost mé touhy?

V Tobě, ó Pane, je zdroj života a nebudeme dříve požívat dokonalého štěstí a blaženosti, dokud nebudeme moci hledět na Tebe v Tvém čistém lesku, v Tvém světle, v Tvé neposkvrněné kráse.

Ó má duše, která jsi stvořena, abys milovala nekonečné dobro, jakou jinou lásku by sis přála než tu, která je nejvíce žádoucí ze všech?

Ó láska svatých přání - ó přání svaté lásky - jak velmi si přejí toužit po tvé dokonalosti!

Je to v nás, ta stejná síla duše, z níž pramení přání milovat a láska sama. Pokud proto máme opravdové přání milovat, začneme milovat, a to pak tou měrou, jak přání přibývá, roste také postupně láska. Kdo si přeje vroucně milovat, ten bude brzy vroucně milovat.

Ó Bože, kdo mi dá tu milost, abych se zapálil touto touhou, touto „žádostí chudých, která připravuje jejich srdce“, takže ji Bůh rád vyslyší.

Kdo si ještě není vědom, zda Boha miluje, ten je chudý, a kdo má vášnivou touhu milovat, je žebrák - „blessed are the poor“ a žebráci „v duchu, neboť jejich je království nebeské“!

Kde se má probudit láska, tam je potřebné poznání. Protože nikdy nemůžeme milovat, co neznáme, a tak do té míry,

jak roste vroucné poznání Boha, přibývá také láska, když její vládě nestojí v cestě žádná překážka.

Nestává se ale zřídka, že ona láska, roznicená jednou poznáním, nezůstane v hranicích poznání, nýbrž sahá dále a pozvedá se nad rozumné meze. Můžeme tedy mít v tomto pozemském životě větší lásku než poznání Boha. Boží učenci dokonce ujišťují, že často prosté děti z lidu mají vroucnější zbožnost a jsou daleko přijatelnější pro božskou lásku než učení teologové. Proto stále platí, že láska, podnicená dobrem, se snaží daleko silněji sjednotit se s ním, když se mu laskavost objektu odhalí. Tu se vůle současně přitáhne a pobízí - přitáhne poznáním a pobízí chutí. Tím není proti sobě věda a zbožnost. Jsou k tomu velmi potřebné obě a navzájem spojené, podporují se vzájemně. Láska člověka k Bohu má svůj původ, svůj průběh a své naplnění ve věčné lásce Boha k člověku. Ó kéž bychom mohli opravdu pochopit podivuhodnou lásku a milosrdenství! „Dříve, než jsem byl, viděl jsi mě, Pane, a volal jsi mě svým jménem!“ říká Jeremiáš a Pavel k tomu dodává: „On mě miloval a sám sebe vydal za mne“ - jako by chtěl říci: pro mě samotného a to právě tak, jako by pro ostatní lidi nevykonal nic.

Pozemské statky jsou zanedbatelné a ubohé. Když je jeden užívá, musí je druhý postrádat. Lidské přátelství je krátké a slabé. Oč více se jednomu věnujeme, o to méně zbývá pro druhého. Srdce Boží má však takový přebytek lásky, jeho dobrota je tak nevyčerpatelná, že ji mohou dostat všichni, aniž by někdo měl méně. Nekonečnost nekončí, ani když všechna stvoření budou naplněna. Zůstává stále

bez úbytku. Slunce svítí na miliony květin neméně než na jednu růži, jako by svítilo jenom na tuto jedinou. A Bůh vylévá na jednu duši mezi nesčetnými jinými neméně lásky, než kdyby miloval jenom tuto jednu. Síla jeho lásky je stále stejná do nekonečna.

Ó Ježíši, kdo mi dá tu milost, abych byl jednoho ducha s Tebou? Mnohotvárnost tvarů mě může jenom zmást, můj Bože. Chtěl bych se zřeknout mnohosti, abych se omezil na tu jednotu, kdybych se mohl přimknout jenom k Tobě, můj jediný nekonečný Bože. „Tu jednu Jednomu!“ řekl onen svatý muž a vysvětlil to takto: Dej svoji celou duši - tu jednu - tomu Jednomu, který je jí hoden: Bohu.

Ó Bože, Ty jediný mi stačíš! V Tobě samém nacházím všechno, co moje duše potřebuje! Ó Ty opravdový příteli mého srdce, vyslyš velkou touhu mojí duše! Pohleď, jak chřadne touhou, aby byla s Tebou spojena, protože Ty jsi jediné dobro! Ó podivuhodný, milý neklidě lidského srdce! Bud' stále neklidná, moje duše, neklidná na této zemi, dokud se neponoříš do osvěžující vody nesmrtelného života, dokud nenajdeš nejsvětější božství, které jediné může uhasit tvoji žízeň a tvoji touhu.

Ó můj Bože, s jakou vroucností, s jakou rozkoší budeme pak spěchat, abychom se spojili s pramenem dobra, abychom se do něho úplně ponořili!

(Pokračování)

*Z Dienst am Glauben 1/2016
(překlad do němčiny Otto Karrer)*

*Český překlad -mp-
(Redakčně upraveno)*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

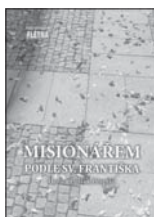
koj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Evangelium - Jan 1,29-34

Na druhý den Jan viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa! To je ten, o kterém jsem řekl: »Po mně přijde ten, který má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.« Ani já jsem ho

neznal, ale proto jsem přišel křtít vodou, aby byl zjeven izraelskému národu.“ A Jan vydal svědectví: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. Ani já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: »Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem Svatým.« A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží.“

BŮH V ŽIVOTĚ ČLOVĚKA

MISIONÁŘEM PODLE SV. FRANTIŠKA
Honza Pošták Pospíšil

Autor v této knížce ukazuje na nekonečnou Boží lásku k člověku – jednak na příkladu svého života a pak v příbězích z františkánských misii po České republice, jichž se zúčastnil. V úplně prvním příběhu (povídce) se vrací ke svému zážitku těsně po operaci páteře, kdy mu byl na nemocničním lůžku poodhrnut závoj zahalující majestát Boží síly – schopné v mžiku destruovat i tvořit vesmír a zároveň nás laskavě milovat...

FLÉTNA • Brož., A6, křídový papír, 64 stran, 75 Kč

VE VĚTRU O KRAJINĚ, LÁSCE A TICHU
Eduard Kejnovský • Ilustrace Ivana Karásková

Knížka brněnského vědce genetika je mozaikou pestrobarevných střípků myšlenek, pocitů, snů, rozhovorů, do níž autor začlenil vše, co na něj naléhá – krajinu kolem nás a její proměny, lidské hemžení a vztahy mezi lidmi, lidská toužení po lásce, přátelství, svobodě i Bohu. Dotýká se také otázek vědeckého bádání, vztahu rozumu a emocí i tématu smrti.

Cesta • Váz., křídový papír, 117x167 mm, 172 stran, 168 Kč

HLEDÁME SVĚ POVOLÁNÍ

POROZUMĚT BOŽÍMU VOLÁNÍ • RŮZNÉ ASPEKTY ROZLIŠOVÁNÍ ŽIVOTNÍ CESTY

Josef Maureder • Z němčiny přeložil Jan Zámečník
Odborná revize textu Václav Dlapka SJ • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Kniha chce čtenáři pomoci objevit a žít vlastní povolání, které má jako člověk, křesťan a Ježíšův učedník. Autor předkládá stříz-

livá a rozumná kritéria, podle nichž lze posuzovat známky povolání, a upozorňuje na důležitost nenásilného duchovního doprovázení. Ukazuje čtenáři cestu k plnosti života, k důvěře v Boha, který člověka vede, ale neutlačuje a dává mu velkou svobodu. Píše realisticky, současným jazykem a čtivě. Knižka bude cennou pomůckou především mladým lidem, kteří hledají svou životní cestu. Nepochybně ji uvítají také ti, kdo je doprovázejí, nebo formátoři kandidátů zasvěceného života.

Karmelitánské nakladatelství
Druhé vydání

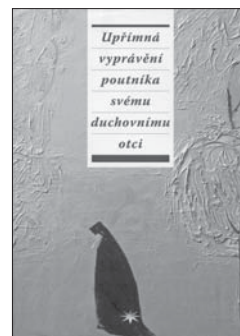
Brož., 115x180 mm, 112 stran, 179 Kč

O MODLITBĚ

UPŘÍMNÁ VYPRÁVĚNÍ POUTNÍKA SVĚMU DUCHOVNÍMU OTCI

Přeložil Petr Vítámvás • Odpovědný redaktor Pavel Ambros
Úvod Richard Čemus

Knihy seznamuje s tzv. modlitbou Ježíšovou, kterou východní křesťané praktikují ve formě „modlitby srdce“ či „hesychastické modlitby“. Setkávají se zde metody modlitby Východu a Západu a vedou čtenáře k tomu, aby se obraceli k Ježíši celým svým srdcem.

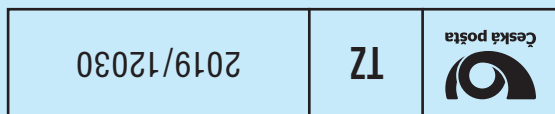

Refugium Velehrad-Roma
Třetí vydání

Váz., 130x190 mm, 296 stran, 290 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1